

Tukan i czepiak

Czepiaki czarnorękie występują na terenie trzech środkowoamerykańskich państw – Belize, Gwatemali i Meksyku. W warunkach naturalnych żyją w koronach drzew lasów deszczowych. Duża populacja czepiaków zamieszkuje meksykański półwysep Jukatan. Kiedy zwisają z drzew, ich kończyny i długi ogon do złudzenia przypominają odnóża monstrualnego pająka, dlatego nazywane są często małpami pajęczymi. Dzięki takiej budowie bardzo sprawnie poruszają się wśród gałęzi drzew. Sprawnie pokonują naziemne przeszkody i można powiedzieć, że „latają” w koronach drzew. Żyją ponad pięćdziesiąt lat, a ich dieta składa się z owoców. Uwielbiają suchary, kaszkę manną i biszkopty.

Czepiaki to gatunek zagrożony wyginięciem. Człowiek niszcząc lasy tropikalne, pozbawia czepiaki naturalnych siedlisk. Populacja tych zwierząt znacznie się zmniejszyła w wyniku polowań urządzanych dla ich smacznego mięsa.